

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 16. Nova hæc doctrina Lovaniensis Theologicæ Facultatis jussu
examinata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](#)

millesimo quingentesimo septuagesimo Sæcul.XVI.
secundo, ætatis vero suæ decimo octavo nomen dedit, atque in Duacensi urbe disciplinis Theologicis vacare cœpit. Refert ex eadem Societate Scriptor quidam, qui Lessii vitam composuerat, quod is aliquando, quasnam opiniones amplecteretur, valde dubius Suare-
fium ejusdem Societatis Virum consuluerit, atque illius consilio ab omni anxietate liberatus fuerit. Ceterum Lessius Vir erat morum integritate insignis, sibimetipsi austerus, ac solida pietate clarus, cum autem unacum Hamelio socio suo anno Christi millesimo quin-
gentesimo octogesimo quinto Theologiam professus Lovanium veniret, anno sequenti novas propositiones de Scriptura sacra, de Providentia, Prædestinatione, Reprobatione, Gratia, ac justificatione in publicis lectionibus docere cœpit, eo fine, ut doctrinam articulis a Pio V. nupero diplomate damna-
tis oppositam propugnaret.

§. XVI.

*Nova hæc doctrina Lovaniensis Theo-
logicæ Facultatis jussu exa-
minata.*

E quidem Lessii doctrina Baji erroribus plurimum opposita videtur,
cum

Sæcul. XVI. cum vero Facultas Lovaniensis, quam-
A.C. 1587. vis Pontificiæ Constitutioni sese plene
 subjecisset, semper tamen ad Baji opi-
 niones propensum servaret animum,
 hinc mirum non est, quod Lessii doctri-
 na Facultatis zelum concitarit, præci-
 pue si quis, prout vero sat simile est, af-
 ferere vellet, quod Bajus clam hujus
 controversiæ incitor exstiterit (*): er-
 go præprimis ex Lessii doctrina quædam
 extrahuntur propositiones præsentibus
 cunctis Doctoribus prælectæ, ex quibus
 justum volumen conficiebatur, trin-
 ita quatuor complectens propositiones:
 priusquam vero in eas censura pronun-
 tiaretur, Facultas ipsis Jesuitis illas ex-
 hiberi præcepit, ut ex illis percipi pos-
 set, utrum hæc dogmata tanquam pro-
 priam Societatis suæ doctrinam ado-
 ptent, agnoscantque, vel an non po-
 tius ex Amanuenium culpa in ea scri-
 pta, ex quibus hæc propositiones ex-
 cerptæ fuerant, quidam errores irre-
 pferint, aut forte genuinus eorum sensus
 finisla interpretatione depravatus fue-
 rit, vel utrum non ipsimet Jesuitæ in suis
 propositionibus quamdam ambiguita-
 tem deprehenderent, proin quædam

minus

(*) Hoc falsitatis arguitur in Historia Con-
 greg. de auxiliis l. x. cap. 7.

minus exacte prolata dilucidare, corri- Sæcul. XVI.
A.C. 1587.
gere, vel fusius explicare vellent?

Verum Lessius perfectis hisce propositionibus scriptotenus hæc respondit: „Fateor, illas in meis scriptis contineri, earumque nonnullas integra fide esse excerptas, alias vero truncatas, „atque ab iis, ex quibus genuinus sensus „colligitur, avulsas exhiberi.“ Sub idem tempus Lessius libellum concinabat, in quo circa triginta quatuor illos articulos fibi exhibitos mentem suam explicabat, huncque libellum die decima quinta Maji Reynerio Doctori præsente Cuyckio tradebat, eo fine, ut is Facultati porrigeretur: postea congregatos rogabat, ut duos Facultatis Doctores nominarent, qui has propositiones discuterent, atque ponderarent, necnon suas difficultates proponerent, ac Jesuitarum responsa præsentibus arbitris utrinque selectis, ac probatis exciperent. Adhæc Raynerius tum Facultatis Decanus Lessii voto plene satisfactum iri pollicebatur: enimvero nullum aliud dilucidandæ veritatis, conservandæque pacis medium magis opportunum excogitari poterat, cum hac ratione obviari potuisset funestis malis, quæ ex ejusmodi dissidiis ob vehementiores utrinque animorum motus oriri solent: verum Jesuitarum preces circa

hunc

Sæcul. XVI.

A.C. 1587.

hunc articulum in irritum decidere; quippe Facultas sententiam pronuntiare parata, ut illa majorem obtineret vim, non modo propositiones, quas ipsem Lessius tanquam suas agnoscebat, ac Facultati proponebat, censuris notavit, sed etiam eidem transumpto, quod hi Doctores ex Lessii scriptis de promperant, insistendum decrevit: mox ergo hæ assertiones sèpius descriptæ cunctis Doctoribus tradebantur, pluresque ex Theologis in hæc dogmata suas animadversiones adjiciebant, porro ex plurium horum Doctorum judiciis Henricus Gravius censuram confecit, quæ Facultati exhibita, & postmodum discussa fuit, eaque ab omnibus unanimi suffragio approbata decretum est, ut hujus censuræ duo conficerentur exempla, quorum unum ad Facultatis tabulas referretur, alterum vero per Bedellum, ut vocant, ad Jesuitarum Rectorem transmitteretur, ut is illud Professoribus communicaret. Hæc etiam die nona Septembris hoc anno effectui data fuere.

§. XVII.

Lovaniensis censura, necnon propositiones per eandem notatae.

**Hist. Congr.
de aur. l. I.** Porro haud inconsultum erit triginta quatuor hasce propositiones referre; prout